

[Pinstrup.]

før, at jeg maa give den tyske Regering den Ros og den Anerkendelse, at de vedstod den Overenskomst, der var truffet, da man fra visse Sider vilde prøve at lave noget udenom dette. Det er ikke noget, vi har haft Lod eller Del i herhjemme, hverken Landbrugsraadet eller andre, vi har blot efter Evne søgt at modvirke den Tendens og har ogsaa gjort det med nogen Virkning. Men det er Forhold, vi ikke kan omtale offentligt, selv om det ærede Medlem Hr. Ulrich er nok saa nysgerrig.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, jeg finder ikke Anledning til at komme saa langt ind paa Spørgsmaalet, thi jeg forstaar jo, at det ærede Medlem er enig med mig, men det ærede Medlem foregiver, at han kan se en Fare, at der ligger et Skær, og det giver jeg ikke meget for, naar det ærede Medlem ikke vil trække paa samme Hammel, men tværtimod vil arbejde imod, hvad han kan.

Ulrich: Jeg ved ikke, hvilken Hammel det ærede Medlem vil have mig til at trække paa, men hvis det er paa den Hammel, der virker hemmende paa Statsfæste og Grundskyld, saa har baade jeg og mit Parti trukket paa den siden 1919 for Statsfæstets Vedkommende og siden 1922 for Grundskyldens Vedkommende. Men det kan jo være, det er en anden, en skjult Hammel, det ærede Medlem mener, en, som vi ikke har faaet noget Glimt af endnu.

Det ærede Medlem var ved at fortale sig, da han begyndte, idet han var ved at sige: Venstres Delegeretmøde i Stedet for Landboforeningernes Delegeretmøde, og denne Fortalelse var ganske naturlig for det ærede Medlem, for er der noget, det ærede Medlem har bestræbt sig for, er det at pointere, at de jyske Landboforeningers Delegeretmøde er at betragte som et Venstre-Delegeretmøde; det er det, det ærede Medlem gerne vil have ført igennem, men jeg tror ganske vist ikke, det nogen Sinde vil lykkes ham. Jeg beklager, at ingen af dem, der var til Stede ved dette Delegeretmøde, havde saa meget Mandsmod, at de vovede at tage Ordet overfor det ærede Medlem; men det kan maaske hænge sammen med, at det ærede Medlem har regeret derovre i saa mange Aar, at de synes, det er Synd at tale imod ham, for jeg vilde jo dog tro, at der i denne store Forsamling har været adskillige Mennesker, der tænkte anderledes politisk, end Venstremænd gør.

Det ærede Medlem taler om disse Undergrundsskær, som han synes, det er dejligt at advare imod. Ja, det synes jeg ogsaa, jeg gav jo det ærede Medlem fuldstændig Tilslutning til de udmærkede Ord, han havde sagt om Statsfæste og Grundskyld, men det, jeg bebrejder ham, er, at han undlod at gøre opmærksom paa, at han selv hidtil havde været Tilhænger deraf. Det er det, jeg synes var saa forkert af det ærede Medlem. Det ærede Medlem skulde have sagt: Jeg har i den danske Rigsdag stemt for Grundskylden, og jeg har undladt at tale imod Statsfæste. Havde det ærede Medlem sagt dette til denne Forsamling, havde den faaet et helt andet Indtryk af det ærede Medlem end det, som han nu søgte at frembringe.

Ja, disse Undergrundsskær er til Stede, men de er lige saa vel venstreprægede og skal lige saa vel aftegnes paa Venstres politiske Kort som paa de Radikales og Socialdemokraternes Kort, og det er det, jeg har bedt det ærede Medlem drage Omsorg for sker; han bør gøre sine Landboforeningsmennesker bekendt hermed næste Gang, han mødes med dem, og sige: Jeg gjorde mig skyldig i en Fortalelse, da vi var sammen sidst, jeg gav Dem Indtryk af, at jeg havde kæmpet imod disse to Ting, det var en Fejl, jeg erkender min Fejl. Jeg haaber, det ærede Medlem vil gøre det, men jeg tvivler jo om, at han gør det.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger saa, at det var ganske naturligt, at han stemte for Grundskylden, for Venstre havde den paa sit Program. Det er muligt, at Venstre har haft Grundskylden paa sit Program, det skal jeg ikke benægte, for jeg er ikke saa velbevandret i Venstres Programmer, der jo lider af den Fejl, at de er eet i Dag og noget andet i Morgen, saa det er vanskeligt for politisk anderledes tænkende Mennesker at holde sig à jour med, hvad der staar i Venstres Program. Men naar det ærede Medlem er af den Opfattelse, han nu er, synes jeg ikke, han skulde stemme sammen med sit Parti i en saadan Sag; hvis han gør det, er han jo ikke i Besiddelse af den Selvstændighed, som vi Rigsdagsmænd i al Almindelighed sætter Pris paa at bevare.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger over det frie Selvejes Værdi i Modsætning til Statsfæste, og jeg har mangfoldige Gange peget paa dette Forhold i dette høje Ting, saa det ærede Medlem kunde jo blot have trukket paa den Hammel sammen med mig, saa